

Mortality Works!

By Elder Brook P. Hales
Of the Seventy

Випробування смертного життя того варті!

Старійшина Брук П. Хейлз
Сімдесятник

October 2024 general conference

Despite the challenges we all face, our loving Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail.

For several years I was assigned to home teach an older sister in my ward. She did not have an easy life. She had various health problems and experienced a lifetime of pain due to a childhood accident on the playground. Divorced at age 32 with four young children to raise and provide for, she remarried at age 50. Her second husband passed away when she was 66, and this sister lived an additional 26 years as a widow.

Despite her lifelong challenges, she was faithful to her covenants to the end. This sister was an avid genealogist, a temple attender, and a collector and writer of family histories. Though she had many difficult trials, and without question she felt at times sadness and loneliness, she had a cheerful countenance and a gracious and pleasant personality.

Nine months after her passing, one of her sons had a remarkable experience in the temple. He learned by the power of the Holy Ghost that his mother had a message for him. She communicated with him, but not by vision or audible words. The following unmistakable message came into the son's mind from his mother: "I want you to know that mortality works, and I want you to know that I now understand why everything happened [in my life] the way it did—

Попри випробування, з якими усі ми стикаємось, наш люблячий Небесний Батько підготував план щастя таким чином, щоб ми не могли зазнати поразки.

Протягом кількох років я був домашнім учителем у літньої сестри з мого приходу. Її життя було нелегким. У неї було багато проблем зі здоров'ям, і все життя вона страждала від болю, після того як в дитинстві травмувалась на ігровому майданчику. Вона розлучилася, коли їй було 32 роки, маючи четверо малих дітей, яких їй треба було самій виховувати і забезпечувати. Вона знову вийшла заміж у 50 років. Її другий чоловік помер, коли їй було 66 років, і вже вдовою ця сестра прожила ще 26 років.

Незважаючи на труднощі, з якими вона стикалася протягом всього життя, вона залишалася вірною своїм завітам до самого кінця. Ця сестра завзято займалася генеалогією, відвідувала храм, а також збирала і записувала сімейні історії. Хоча вона пройшла через багато нелегких випробувань і, без сумніву, часом журилася й відчувала самотність, її обличчя випромінювало радість, і вона була дуже доброю і приємною людиною.

Через дев'ять місяців після її смерті один з її синів, відвідуючи храм, отримав важливий духовний досвід. Силою Святого Духа він дізнався, що у його матері є для нього послання. Вона спілкувалася з ним, але не у видінні та не словами, які можна почути. Цей син у своєму розумі отримав таке чітке послання від його матері: "Я хочу, щоб ти знав, що випробування смертного життя того варті, і я також хочу, щоб ти знав, що я зараз

and it is all OK.”

This message is all the more remarkable when one considers her situation and the difficulties this sister endured and overcame.

Brothers and sisters, mortality works! It is designed to work! Despite the challenges, heartaches, and difficulties we all face, our loving, wise, and perfect Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail. His plan provides a way for us to rise above our mortal failures. The Lord has said, “This is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

Nonetheless, if we are to be the beneficiaries of the Lord’s “work and ... glory,” even “immortality and eternal life,” we must expect to be schooled and taught and to pass through the refiner’s fire—sometimes to our utter limits. To completely avoid the problems, challenges, and difficulties of this world would be to sidestep the process that is truly necessary for mortality to work.

And so we should not be surprised when hard times come upon us. We will encounter situations that try us and people who enable us to practice true charity and patience. But we need to bear up under our difficulties and remember, as the Lord said:

“And whoso layeth down his life in my cause, for my name’s sake, shall find it again, even life eternal.

“Therefore, be not afraid of your enemies [or your problems, challenges, or the tests of this life], for I have decreed ... , saith the Lord, that I will prove you in all things, whether you will abide in my covenant ... that you may be found worthy.”

When we feel distraught or anxious about our problems or feel that we might be receiving more than our fair share of life’s difficulties, we can remember what the Lord said to the children of Israel:

розумію, чому [у моєму житті] все сталося так, як сталося, — це все того варте”.

Це послання стає ще більш значущим, якщо ми візьмемо до уваги життєві обставини цієї сестри і труднощі, які вона пережила й подолала.

Брати і сестри, випробування смертного життя того варті! Його призначення — бути часом випробувань, які того варті! Попри випробування, проблеми і труднощі, з якими усі ми стикаємось, наш люблячий, мудрий і досконалий Небесний Батько підготував план щастя таким чином, щоб ми не могли зазнати поразки. Завдяки Його плану ми маємо можливість долати слабкості й недоліки, які є у нас в смертному житті. Господь сказав: “Це є Моя робота і Моя слава — здійснювати безсмертя і вічне життя людини”.

Однак, якщо ми хочемо отримати благословення, які приходять завдяки цій Господній “роботі і славі”, а саме “безсмертя і вічне життя”, то маємо очікувати, що нас дисциплінуватимуть і навчатимуть, і нам доведеться пройти через вогонь плавильника — іноді аж до самих меж наших можливостей. Якщо повністю уникати проблем, випробувань і труднощів, притаманних для цього світу, це б означало оминати процес, який вкрай необхідний для того, щоб це смертне життя принесло бажаний результат.

Отже нам не слід дивуватися, коли для нас настають важкі часи. Ми будемо опинятися у ситуаціях, які стануть для нас випробуваннями, і на нашому шляху будуть люди, завдяки яким ми навчимося виявляти щире милосердя і терпіння. Але нам потрібно долати наші труднощі і пам’ятати ці слова Господа:

“І той, хто покладає життя своє за Мою справу, заради Мого імені, знайде його знову, саме життя вічне.

Отже, не бійтеся ваших ворогів [або ваших проблем, труднощів чи випробувань у цьому житті], бо Я постановив... каже Господь, що Я випробую вас в усьому, чи перебуватимете ви в Моєму завіті... щоб вас було знайдено достойними”.

Коли ми відчуваємо збентеження або тривогу через наші проблеми, або відчуваємо, що на нашу долю, можливо, випадає більше життєвих труднощів, ніж іншим, ми можемо пригадати, що Господь сказав дітям Ізраїля:

“And thou shalt remember all the way[s]
which the Lord thy God led thee these forty years
in the wilderness, to humble thee, and to prove
thee, to know what [is] in thine heart, whether
thou [would] keep his commandments, or no.”

As Lehi taught his son Jacob:

“Thou hast suffered afflictions and much
sorrow. ... Nevertheless, ... [God] shall conse-
crate thine afflictions for thy gain. ... Wherefore,
I know that thou art redeemed, because of the
righteousness of thy Redeemer.”

Because this life is a testing ground and “dark
clouds of trouble hang o’er us and threaten our
peace to destroy,” it is helpful to remember this
counsel and promise found in Mosiah 23 relating
to life’s challenges: “Nevertheless—whosoever
putteth his trust in [the Lord] the same shall be
lifted up at the last day.”

As a youth, I personally experienced great
emotional pain and shame that came as the result
of the unrighteous actions of another, which for
many years affected my self-worth and my sense
of worthiness before the Lord. Nevertheless, I
bear personal witness that the Lord can strength-
en us and bear us up in whatever difficulties we
are called upon to experience during our sojourn
in this vale of tears.

We are familiar with Paul’s experience:

“And lest I should be exalted above measure
through the abundance of the revelations [I have
received], there was given to me a thorn in the
flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I
should be exalted above measure.

“For this thing I besought the Lord thrice,
that it might depart from me.

“And he said unto me, My grace is sufficient
for thee: for my strength is made perfect in weak-
ness. Most gladly therefore will I rather glory in
my infirmities, that the power of Christ may rest
upon me.”

We don’t know what Paul’s “thorn in the
flesh” was. He chose not to describe whether it
was a physical ailment, a mental or emotional
infirmity, or a temptation. But we don’t need to
know that detail to know that he struggled and
pleaded with the Lord for help and that, ulti-
mately, the Lord’s strength and power are what
helped him through it.

Like it was for Paul, it was through the Lord’s

“І будеш пам’ятати всю ту дорогу, що
Господь, Бог твій, вів тебе нею по пустині
ось уже сорок літ, щоб упокорити тебе, щоб
випробувати тебе, щоб пізнати те, що в серці
твоїм, чи будеш ти держати заповіді Його, чи
ні”.

Легій навчав свого сина Якова:

“Ти зазнав багато бідувань і смутку...
Проте... [Бог] освятить твої скорботи на
твою користь... Отже, я знаю, що ти викупле-
ний праведністю твого Викупителя”.

Оскільки це життя є часом випробувань
і “наче хмари осінні, тривоги оточують нас”,
то буде корисно пам’ятати пораду й обіцяння,
наведені у Мосія 23, які стосуються життєвих
труднощів: “Проте, хто покладає свою довіру
на [Господа], той буде піднесений в останній
день”.

Ще юнаком мені особисто довелося
відчувати великий душевний біль та сором
внаслідок несправедливих дій іншої людини. Це
багато років впливало на мою самооцінку та
почуття гідності перед Господом. Втім я осо-
бисто свідчу, що Господь може зміцнити нас
і підтримати під час будь-яких випробувань,
через які ми маємо пройти на шляху нашого
смертного життя.

Ми знаємо про випробування, яке спітка-
ло апостола Павла:

“А щоб я через пребагато об’явлень [які
я отримав] не величався, то дано мені в тіло
колючку, — посланця сатани, щоб бив в об-
личчя мене, щоб я не величався.

Про нього три рази благав я Господа, щоб
він відступився від мене.

І сказав Він мені: “Досить тобі Моєї бла-
годаті, бо сила Моя здійснюється в немочі”.
Отож, краще я буду хвалитись своїми немоча-
ми, щоб сила Христова вселилася в мене”.

Ми не знаємо, чим саме була Павлова
“колючка в тілі”. Він вирішив не розповідати,
чи то була фізична хвороба, психічний чи
емоційний недуг або якась спокуса. Але нам
не потрібно знати ці подробиці, щоб розу-
міти, що він страждав і благав Господа про
допомогу, і що зрештою саме зміцнення від
Господа і Його сила допомогли йому долати
цю проблему.

Подібно до того, як це сталося з Павлом,

help that I was eventually strengthened emotionally and spiritually and finally recognized after many years that I have always been a person of worth and worthy of the blessings of the gospel. The Savior helped me to overcome my feelings of unworthiness and to extend sincere forgiveness to the offender. I finally understood that the Savior's Atonement was a personal gift for me and that my Heavenly Father and His Son love me perfectly. Because of the Savior's Atonement, mortality works.

While I was eventually blessed to recognize how the Savior rescued me and stood by me through those experiences, I clearly understand that the unfortunate situation of my teenage years was my personal journey and experience, the resolution of which and eventual outcome cannot be projected onto those who have suffered and continue to suffer from the unrighteous behavior of others.

I recognize that life's experiences—good and bad—can teach us important lessons. I now know and bear testimony that mortality works! I hope that as a result of the sum of my life's experiences—good and bad—I have compassion for innocent victims of another's actions and empathy for the downtrodden.

I sincerely hope that as a result of my life's experiences—good and bad—I am kinder to others, treat others as the Savior would, and have greater understanding for the sinner and that I have complete integrity. As we come to rely on the Savior's grace and keep our covenants, we can serve as examples of the far-reaching effects of the Savior's Atonement.

I share a final example that mortality works.

Elder Hales's aunt, Lois Vanden Bosch, and his mother, Klea Vanden Bosch.

My mother did not have an easy journey through mortality. She received no accolades or worldly honors and did not have educational opportunities beyond high school. She contracted polio as a child, resulting in a lifetime of pain and discomfort in her left leg. As an adult, she experienced many difficult and challenging physical

я, завдяки допомозі від Господа, зрештою зміцнився емоційно й духовно і потім через багато років зрозумів, що я завжди був гідною людиною і гідним благословень євангелії. Спаситель допоміг мені подолати моє почуття негідності й від щирого серця пробачити кривднику. Я нарешті зрозумів, що Спасителява Спокута була особистим даром для мене і що мій Небесний Батько і Його Син люблять мене досконалою любов'ю. Завдяки Спасителевій Спокуті випробування смертного життя того варті.

Хоча зрештою я був благословенний розумінням того, як Спаситель врятував мене і підтримував мене, коли я проходив через ті випробування, я чітко розумію, що неприємна ситуація, в якій я опинився у підлітковому віці, була частиною моєї особистої подорожі життям і набуттям особистого досвіду, і її вирішення й кінцевий результат не можуть бути перенесені на життя тих, хто страждав і продовжує страждати внаслідок неправедної поведінки інших людей.

Я розумію, що з життєвого досвіду — доброго і поганого — ми можемо навчитися важливих уроків. Тепер я знаю і свідчу, що випробування смертного життя того варті! Я сподіваюся, що завдяки всьому, що сталося зі мною у житті — доброму і поганому — я маю співчуття до невинних жертв дій інших людей і співпереживаю пригніченим.

Я щиро сподіваюся, що завдяки всьому, що сталося зі мною у житті — доброму і поганому — я виявляю більше доброти до інших, ставлюся до людей так, як це робив би Спаситель, краще розумію грішників і відчуваю себе абсолютно цілісною людиною. Якщо ми навчимося покладатися на благодать Спасителя і будемо дотримуватися наших заповітів, то зможемо бути прикладами далекосяжної дії Спокути Спасителя.

Я поділюся останнім прикладом того, що випробування смертного життя того варті.

Тітка старійшини Хейлза, Лоїс Ванден-Бош, і його мати, Клеа Ванден-Бош.

Для моєї матері подорож смертним життям була нелегкою. Мати не отримала ніяких нагород чи мирських почестей і не мала можливості навчатися після закінчення середньої школи. У дитинстві вона перехворіла на поліомієліт, внаслідок чого її протягом усього життя тривожили біль і дискомфорт у лівій

and financial circumstances but was faithful to her covenants and loved the Lord.

When my mother was 55, my next older sister passed away, leaving an eight-month-old baby daughter, my niece, motherless. For various reasons, Mom ended up largely raising my niece for the next 17 years, often under very trying circumstances. Yet, notwithstanding these experiences, she happily and willingly served her family, neighbors, and ward members and served as an ordinance worker in the temple for many years. During the last several years of her life, Mom suffered from a form of dementia, was often confused, and was confined to a nursing facility. Regrettably, she was alone when she passed away unexpectedly.

Several months after her passing, I had a dream I have never forgotten. In my dream, I was sitting in my office at the Church Administration Building. Mom entered the office. I knew she had come from the spirit world. I will always remember the feelings I had. She did not say anything, but she radiated a spiritual beauty that I had never before experienced and which I have difficulty describing.

Her countenance and being were truly stunning! I remember saying to her, “Mother, you are so beautiful!” referencing her spiritual power and beauty. She acknowledged me—again without speaking. I felt her love for me, and I knew then that she is happy and healed from her worldly cares and challenges and eagerly awaits “a glorious resurrection.” I know that for Mom, mortality worked—and that it works for us too.

God’s work and glory is to bring to pass the immortality and eternal life of man. The experiences of mortality are part of the journey that allows us to grow and progress toward that immortality and eternal life. We were not sent here to fail but to succeed in God’s plan for us.

As King Benjamin taught: “And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the

нозі. У дорослому віці вона пройшла через багато труднощів і випробувань, пов’язаних з її фізичним і фінансовим станом, але залишалася вірною своїм завітам і любила Господа.

Коли моїй матері було 55 років, моя старша сестра померла, залишивши по собі осиротілим восьмимісячне немовля — мою племінницю. З різних причин сталося так, що упродовж наступних 17 років моя мати здебільшого займалася вихованням моєї племінниці, часто будучи у дуже скрутних обставинах. Однак попри всі ці випробування вона радо й охоче служила своїй сім’ї, сусідам і членам приходу, а також протягом багатьох років була обрядовою працівницею у храмі. Останні кілька років свого життя мама страждала на деменцію, часто не розуміла, що відбувається і жила у будинку для літніх людей, де за нею доглядали. На жаль, вона була на самоті, коли раптово померла.

Через кілька місяців після її смерті мені наснився сон, який я ніколи не забуду. У моєму сні я сидів у себе в кабінеті, в Будинку Церковної адміністрації. Мама зайшла в кабінет. Я знав, що вона прийшла з духовного світу. Я завжди пам’ятатиму ті свої почуття. Вона нічого не сказала, але випромінювала духовну красу, якої я до цього ніколи не бачив і яку мені важко описати.

Її обличчя і вигляд були дійсно вражаючими! Я пам’ятаю, що сказав їй: “Мамо, ти така прекрасна!”, маючи на увазі її духовну силу і красу. Вона подивилася на мене, знову нічого не кажучи. Я відчув її любов до мене і зрозумів, що мама щаслива і зцілена від її мирських проблем і випробувань, і з нетерпінням чекає на “славетне воскресіння”. Я знаю, що для мами випробування смертного життя були того варті — і вони того варті і для нас.

Божа робота і слава — це здійснювати безсмертя і вічне життя людини. Події, які відбуваються з нами у смертному житті, є невід’ємною складовою нашої подорожі і завдяки набутому досвіду ми зростаємо і просуваємося до безсмертя і вічного життя. Ми були послані сюди не для того, щоб зазнати невдачі, а для того, щоб сягнути успіху, живучи за планом, підготовленим Богом для нас.

Цар Веніамин навчав: “І більше того, я б хотів, щоб ви зважили на благословенний і щасливий стан тих, хто виконує заповіді

commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness.” In other words, mortality works!

I testify that as we receive the ordinances of the gospel, enter into covenants with God and then keep those covenants, repent, serve others, and endure to the end, we too can have the assurance and complete trust in the Lord that mortality works! I testify of Jesus Christ and that our glorious future with our Heavenly Father is made possible by the grace and Atonement of the Savior. In the name of Jesus Christ, amen.

Бога. Бо знайте, вони благословенні в усьому, як у тлінному, так і в духовному; і якщо вони вистоять вірними до кінця, їх приймуть на небесах, щоб завдяки цьому вони могли жити з Богом у стані нескінченного щастя”. Іншими словами випробування смертного життя того варті!

Я свідчу, що коли ми отримуємо обряди євангелії, укладаємо завіти з Богом і дотримуємося їх, каємося, служимо іншим та терпимо до кінця, ми теж зможемо мати впевненість і цілковито довіряти Господу, що випробування смертного життя того варті! Я свідчу про Ісуса Христа і свідчу що наше славетне майбутнє з нашим Небесним Батьком уможливлене завдяки благодаті і Спокуті Спасителя. В ім'я Ісуса Христа, амінь.